

PŘÍDOLSKO

Ročník XV

vyšlo dne 1.10.2009

číslo 4

Občasník pro obyvatele a přátele městyse Přídolí

SLOVO STAROSTY

Vážení občané obce a okolních osad,

Začal nám nový školní rok a já bych chtěl především prvňáčkům i jejich rodičům popřát, aby se jim v naší škole líbilo. V letošním roce se nám podařilo díky grantu z Jihočeského kraje obnovit vybavení (postýlky, učitelské stoly a židle, ale hlavně nábytek – stolky a židličky pro děti) v naší mateřské školce. Při té příležitosti se podařilo udělat ve třídě školky novou podlahu a tu jsme udělali i v ložnici pro děti, kterou jsme vybudovali již v loňském roce. V roce příštím bychom chtěli vybudovat na školní zahradě nové dětské hřiště (to se však neobejde bez nějakého grantu, protože cena, kterou je nutno díky předpisům EU není malá a my nechceme peníze rozhazovat).

V současné době se schyluje ke konci také uskutečnění změny č.2 „územního plánu“ a tak budeme moci požádat o převod pozemků od státu (Pozemkového fondu ČR), které nám brání v rozvoji a úpravách nejen v Přídolí, ale i na osadách. Nejdůležitějším projektem, který nám tato změna umožní je přesun čističky odpadních vod, až k biologickému rybníku a tím bychom se dostali k tomu, že celé Přídolí již bude svedeno do ČOV. Tato akce předpokládá investici cca. 10. milionů korun a díky rozumné finanční politice máme tyto prostředky okamžitě k dispozici. V současné době pracujeme na tom, abychom dostali z Evropské unie dotaci ve výši 90% celkových výdajů. Nyní budeme předkládat do stejného fondu žádost o dotaci na čističku do Práčova, kde hodláme při příležitosti vybudování ČOV, také opravit rozvody vody a kanalizace.

Příští týden, tedy **10. a 11. října** proběhne **SBĚR VELKOOBJEMOVÉHO ODPADU**, elektroodpadu, železného šrotu, ale také škola provede **sběr starého papíru**. Před hasičárnu budou opět umístěny kontejnery a jenom prosím, aby bylo dodržováno ukládání odpadů podle toho, jak budou kontejnery označeny, abychom nemuseli tento odpad opět přerovnávat a třídit. Železný šrot prosím dovezte též na místo, nebude se svážet. Pouze pokud by měl někdo takové množství, aby si pro něj výkupní firma dojela. Svážet jej budeme opět až na jaře.

Pneumatiky prosím dejte bez ráfků mimo kontejner!!!

Ze zasedání obecního zastupitelstva

na svém 37. zasedání 6. srpna zastupitelé –

- ❖ schválili prodej pozemků p.č. 2783/1 a 2782/2 oba v kú. Malčice-Osek
- ❖ schválili prodej části pozemků p.č. 1860/3 a 2853/4 oba v kú. Malčice-Osek
- ❖ schválili přijetí grantů
- ❖ schválili rozpočtovou změnu č.4 - rozpočtové příjmy se navyšují o 1.987.240,- Kč, výdaje se si 290.178,-Kč
- ❖ souhlasili s navýšením počtu dětí v MŠ Přídolí na 28 dětí.

na svém 38. zasedání 3. září zastupitelé –

- ❖ schválili navýšení regulovaného nájemného na 22,67 Kč/m²
- ❖ schválili rozpočtovou změnu č.5 - rozpočtové příjmy se navyšují o 79.837,- Kč, výdaje se zvyšují o 224.178,-Kč

Jiří Štěpánek

VĚDĚLI JSTE, ŽE ...?

Od června 2009 nastala jedna zásadní změna v přídolské knihovně, a sice - na místo knihovnice byla po odstoupení paní Heřmanové jmenována paní Pavlisová. V její nové funkci jsem ji navštívila začátkem září, kdy se již rozběhl nový školní rok, obyvatelé Přídolí se navrátili z dovolených, a knihovnu začalo opět navštěvovat více lidí. Navíc, jak jsem předpokládala, se tou dobou paní Pavlisová již v chodu knihovny „zabydlela“.

Vcházím do knihovny, uvítá mě ruch, stůl plný knih a paní knihovnice s několika archy papíru a tužkou v ruce, soustředěnou na práci. Po vzájemném představení ji zahrnuji otázkami a současně nabízím pomoc v přípravě jednotlivých setkání dětí ze školy v knihovně. Bez váhání mi na vše odpovídá a moji nabídku přijímá.

Dozvídám se, že žádný zvláštní důvod k tomu, aby se stala místní knihovnicí, paní Pavlisová neměla, nicméně, že ji tato činnost baví a nebrání se tomu, aby knihovna nadále nabízela přídolské škole občasná setkání pro děti, kde se mohou seznámit jak s ní, tak se vším, co knihovna nabízí. Z čehož plyne například i to, že se knihovna bude i v příštím roce podílet na konání soutěže Přídolský poeta, jejíž první ročník proběhl letos v červnu.

Mé otázky směřovaly i na její názor na vybavenost knihovny a také na čtenáře, kteří ji navštěvují. Dobrou zprávou je, že i přes nastalé změny a krátké přerušení provozu knihovny letos v červnu, děti i dospělí stále na knihovnu nezaněvřeli, nadále její služby využívají a stále dokonce přicházejí i noví čtenáři. Ti jsou často mile překvapeni, jak velký je nabízený fond knížek. Paní Pavlisová na toto téma namítá, že ona osobně by uvítala, kdyby se ve výpůjčkách objevovala větší pestrost a žánrová rozmanitost. Zatím převažuje poptávka po méně hodnotné, spíše „rekreační“ literatuře, a tak si lidé často ani nevšimnou, jaké poklady klasické i současné literatury naše knihovna skrývá. Nevadí. Změnit u čtenářů jejich vkus při výběru není v moci jednoho člověka. Navíc, je to přece jen názor, který může být jedním z mnoha. Takže kromě několika „opozdílů“, kteří nevracejí včas své výpůjčky, si není na co naříkat. Je tu zkrátka spokojená.

To vše mě těší, a tak si jen říkám, že je jen trochu škoda, že o tom, co paní Pavlisová dobrovolně dělá, málokdo z místních obyvatel ví. Když si totiž práci knihovnice představíte, řeknete si pravděpodobně, že obnáší pouze sedět za stolem a v určený čas půjčovat přichozím lidem knížky. Na tom přece není nic tak náročného. Před paní Pavlisovou ale nyní stojí důležitý úkol – převést současný písemně zaznamenaný knihovní fond do elektronické podoby. Znamená to v první řadě zkontrolovat, zda současný fyzický stav knížek odpovídá předloženému seznamu, a poté zasednout k počítači a vše pečlivě přepsat podle přesně stanovených pravidel. A to už není práce na několik hodin, ale na několik dní. Zvláště, když přitom současně fungujete co by knihovník. Proto tedy ten zaplněný stůl, proto ty archy papírů, ruch a soustředění při mém příchodu.

Paní Pavlisová se ale náročným úkolem nenechala zaskočit. Na pomoc přizvala dcery a spolu s nimi pilně prohlížejí seznamy knih a pracují na tom, aby vše bylo převedeno do nového systému co nejdříve. A tak nezbyvá, než jí popřát hodně zdaru, pevné nervy a knihovnu plnou spokojených a ukázněných čtenářů, kteří vracejí své výpůjčky včas.

K. Heřmanová

UDÁLOSTI

Letošní svatovavřínecká pouť se kromě jiného nesla ve znamení sportu. Na programu byla mimo jiné cyklistika.

Přátelé bicyklového sportu uspořádali již šestý ročník Pout'ového cyklistického závodu ve sportovní i rekreační jízdě na kole. Ten odstartoval v sobotu 15.8.2009 v 10h na návsi v Přídolí a sešlo se na něm rekordních 77 účastníků včetně handicapovaných cyklistů.

Trasa dlouhá 50km vedla tradičně přes Práčov, Zátoň, Rožmitál na Šumavě, Trojany a obec Rybník do Rožmberku nad Vltavou a odtud podél řeky a přes serpentyňy pod lověšickou skládkou u Všeměr zpět do Přídolí.

Co se letos stalo naopak jedinečným, byl počet závodníků. Zaregistrovaných 77 cyklistů se zasloužilo o první letošní rekord a další vytvořil pan Kamil Beníček, který do cíle přijel jako první s časem 1,28.28 hod. Svým výkonem tak překonal výsledek z roku 2007, kdy pan Jan Petrou st. zajel závod s časem 1,34.07hod.

Vedle těchto skutečností je ale třeba vyzdvihnou především účast handicapovaných vozíčkářů, kteří sklidili obdiv široké veřejnosti. Nejen svou účastí, ale především odhodláním a fyzickou kondicí.

A jako každá větší akce, která se koná pro radost, ale současně chce dosáhnout jisté úrovně, ani tato se neobešla bez sponzorů. Jim proto patří sice neformální, ale o to srdečnější poděkování.

Počasí přálo, nálada panovala výborná, ceny pro účastníky byly hodnotné. O zdařilosti akce svědčí i spokojené přátelské posezení a připravené pohoštění pro účastníky na zadní terase Zájezdního hostince v Přídolí. Opět se potvrdilo, že přídolský pout'ový cyklozávod dosahuje regionálního významu.

Kdo dává přednost zelenému trávníku a míči před cyklostezkou a kolem, měl možnost o pout'ových slavnostech vyrazit za **fotbalem**. Ve stejný den, jako měřili své síly cyklisté, bojovali na místním hřišti přídolských fotbalistů s protivníky z Kájova, Nové Vsi a Zlaté Koruny.

Tradiční turnaj „O putovní pohár starosty Městyse Přídolí“ proběhl v příznivé atmosféře za přihlížení téměř 150 diváků na místním hřišti.

Putovní pohár starosty v tomto roce získalo mužstvo Zlaté Koruny po vítězství nad místním Přídolím tím nejtěsnějším rozdílem 1:0 (0:0). O 3. místo pak bojovali Nová Ves a Kájov s výsledkem **3:0** (3:0).

Další výsledky turnaje byly:

Přídolí – Nová Ves **2:1** (0:0)

Kájov – Zlatá Koruna **0:1** (0:1)

A tak nezbyvá než našim fotbalistům poblahopřát a těšit se na další zajímavá utkání v příští sezóně i za rok o pouti.

Pro fanoušky uvádíme přehled zápasů na domácím hřišti, tak jak ještě budou následovat: **17.10.** v 13,30 Přídolí – Chvalšiny
24.10. v 13,30 Přídolí – Horní Dvořiště

Z HISTORIE MĚSTYSE PŘÍDOLÍ

Přídolí, jak jsem již zmínil, vzniklo na křižovatce kupeckých cest. Datum jeho vzniku se ztrácí v mlhách ranného středověku pravděpodobně již před rokem 1.000 našeho letopočtu.

Dalším významným a velice důležitým krajinným prvkem pro vznik sídelního celku bylo místo zvané Strážný vrch (Wachterberg). Lidové ústní podání hovoří o tom, že na tomto kopci, ležícím východně od obce, měl v dávných časech stát hrad. Muselo to být na jeho severnějším výběžku, tedy na sever od skalní strže, jejíž kamenné útvary svědčí o geologickém tlaku východním směrem.

Pokud hrad stál, zbudovali ho naši předkové nejspíš ze dřeva, neboť zbytky zdiva (alespoň na povrchu) nalezeny nikdy nebyly. (Já si pamatuji, když jsem do těchto míst chodil před lety s kamarády, že na cestě vedoucí na vrcholek Strážného vrchu byla její asi třicet metrů dlouhá část velice kvalitně vydlážděná. Je pravděpodobné, že tato cesta byla vydlážděná kdysi úplně celá a po zničení hradu byla postupně sedláky rozebírána na stavební materiál. Dnes je na tomto místě hustý travnatý drn a stromový podrost. Předpokládám, že torzo dlažby s náchází pod ním, a nebo že bylo také rozebráno).

Jeden ze zchovalých kamenných ostrohů (jakožto možné podloží bývalé hradní stavby) má nesporně účelnou polohu. Nachází se totiž na spojnicí místa příhodného pro vysílání signálních znamení. Tato znamení (ve dne kouřová, v noci ohňová), sloužil k předávání velice rychlých zpráv o postupu nepřátel, o poselstvech, ale i pro mírové všední účely.

Ze Strážného vrchu u Přídolí, (tehdy ještě nezalesněného), je dodnes vidět takovýci místa hned několik. Při pohledu na J a JZ je to hrad Vítkův Kámen a německy stejně zvaný vrch Wächterberg u Rožmberka nad Vltavou, dále vyšebrodský průsmyk a severně hrad Hlubok nad Vltavou (dnes i Temelín), České Budějovice – Rudolfovo a okolí Třeboně.

Pro dějiny Jižních Čech, byli bezesporu důležité jednotlivé rody žijící na tomto území. Jedním z velevýznamných byl rod Vítkovců (Witigonen). Tento majetný rod (v největší rozkvětu s vlastnictvím 99-ti panství), prováděl ve 13. století rozsáhlou kolonizační činnost. Svě území tím obohatil o obrovské državy od Dunaje na sever v širokém pásmu daleko přes ničím nevymezený hraniční les „Nortwalt“ (Severní les) až do české kotliny.

Nabytí hornorakouských majetků je velmi důležitým momentem pro osídlovací aktivitu Vítkovců. Ze dvou stran, od jihu a od severu, pronikali Němci a čeští kolonisté do hraničního lesa, aby na vykloučené zemi zakládali své osady. Brzy sem německé úsilí nemířilo jen z jižních stran, Vítkovci povolávali osídlence ze svých hornorakouských, tehdy vlastně ještě bavorských majetků z pasovských končin až do kraje na sever od Vltavy (Moldau), kde měli dost prostoru pro uplatnění pracovní síly.

Počtená německá sídla o tom svými jmény vydávají patrný důkaz. Hlavní směr těchto kolonizačních snah šel přirozeně podél toku Vltavy. Hrady Krumlov (Krummau) a Rožmberk nad Vltavou (Rosenberg) jsou mezníky postupujícího díla, které během 13. století přetvořil tuto velice nehostinou divočinu v kvetoucí, hustě zalidněný kraj.

Rovněž na Přídolsku Vítkovci využili již stávajících krajinných předností a kolonizoval toto místo. Kolem roku 1220 bylo Přídolí spolu s Frymburkem určeno Rožmberky za její panské sídlo. Přídolí (Priethal) je považováno renomovanými vlastivědnými autory za kdysi největší osadu Jižních Čech vůbec. Dnes ovšem se jedná o značně vylištěnou a také odlehlou malou obec. Ano, právě v těchto časech byl náš kraj objeven ve svém celku pro hojně významné lidské osídlení (které jsme my v podstatě dokázali zničit v osudném 20. století). Hlavní zásluha na tomto významném sídelním rozšíření patří ovšem nejen Vítkovcům, ale také cisterciáckým klášterům Vyšší Brod (Hohenfurth) a Zlatá Koruna (Goldenkrone).

Z NAŠÍ ŠKOLY

Školní rok 2009/2010 je v plném proudu, děti i učitelé mají za sebou první měsíc, během kterého měli všichni plné ruce práce. Především prvňáčky čekalo mnoho nového. Prostředí školy jim není příliš nové, protože škola a školka jsou v těsné blízkosti. Nicméně volné chvíle, kdy byly děti zvyklé si hrát, vystřídalaly minuty soustředění, a k tomu jim přibýlo mnoho povinností, na které si musejí nově zvykat.

Za čtyři týdny se dá zvládnout leccos, a tak všichni společně začali aktivně. V týdnu od 14.9. - 18. 9. se 17 dětí v doprovodu paní Diany Brožové a Jany Staré, zúčastnilo programů NP a CHKO Šumava ve středisku Správy ve Stožci. Dopolední program byl zaměřen na environmentální výchovu. Vše zajišťovali zaměstnanci NP, ovšem pedagogický doprovod se jej též účastnil. A to nejen jako přihlížející, ale také jako aktivní pomocníci v průběhu akce.

Odpolední program si učitelé tradičně volí sami, takže tentokrát se paní učitelky s dětmi vypravili vlakem do Nového Údolí a odtud do německého bazénu v Haidm"uhle. Jejich pobyt zpestřila také vycházka ke Stožecké kapli.

Čtyřdenní pobyt je nabitý aktivitou a může být jak pro děti, tak pro učitelský doprovod chvílemi náročný (doprava probíhá vlakem, vyžaduje se celodenní aktivita, soustředění, a to vše mimo domov v neznámém prostředí). Ovšem vzhledem k pestrosti nabízeného programu a krásné přírodě, je to vždy nakonec pro všechny velký a krásný zážitek. Svědčí o tom i slohové práce dětí, napsané jako vzpomínka na pěkný výlet.

(Fotografie z pobytu najdete na stránkách školy : www.zspridoli.cz v rubrice „fotogalerie“)

Daniela Baňasová: Šumava

Šumava je krásná
byla jsem tam šťastná,
dělá čáry máry fuk,
přední stojí velký buk.

Veronika Cáblová: Stožecká kaple

U Stožce je kaplička,
k ní vede malá cestička.
Je celá celička ze dřeva,
vevnitř je to nádhera.

Daniela Krulická: Stožec

Jeli jsme vlakem, po cestě jsme si zapisovali všechny zastávky, kterými jsme projížděli. Bylo jich 13.

Když jsme dorazili na místo, zjistili jsme , že budeme spát v jiný ubytovně než vloni. Tentokrát jsme bydleli v nově opravený Schwarcemburský hájovně. Ubytovali jsme se a šli na oběd do penzionu Kameňák. Potom přišla Soňa, která byla naší lektorkou z NP a seznámili jsem se.

Měli jsme program hledání hor na mapách, potom jsme je ze solného těsta modelovali. Večer nám pan hostinský vyprávěl o rybách. Další den jsme vyrazili ke Stožecké kapli. Při cestě jsme viděli

lanovku, jak tahá dřevo. Večer nám pan hostinský vyprávěl tentokrát o jelenech. Čtvrtý den jsme šli na program " Kapička vody", moc se nám líbil, zrovna přšelo , ale to nám nevadilo, protože byl

program o vodě. Šli jsme chytat živočichy, které jsme po určení vrátili do vody. Našli jsme splešťuli

blátivou atd. Odpoledne jsme jeli do bazánu, a to bylo úžasné. V pátek ráno jsme se loučili s lektorkou Soňou, sbalili se. Bylo tam moc krásně, příště určitě pojedou zase!